

بسمِ الّذِي بِهِ مَاجَ بَحْرُ الْعِرْفَانِ فِي الْإِكَانِ

عرضیه ات بلسان عربی حاضر و عین عنایت بآن ناظر و جواب از ام کتاب بلسان پارسی نازل تا کل از عمّان بیان حضرت رحمن قسمت و نصیب اخذ نمایند و بآنچه بصر و سمع و روح از برای او خلق شده آگاه گردند، امروز جذب کلمه الهی عالمرا اخذ نموده جمیع اشیا بکمال فرح و انبساط بذکر و ثنا مشغول، آب میگوید ایخاک بیا ذکرهای عالمرا بگذاریم و بثنای مالک قدم مشغول شویم، جبال میگوید ای اشجار امروز روز تغّی و ترنم است چه که مقصود غیب و شهود بر کرسی ظهور مستوی نیکوست وقت ما و نیکوست روز ما و نیکوست حال ما، فضل محبوب عالمیان احاطه نموده انوار آفتاب شفقت تابیده دریای رحمت موّاج و نور بخشش مشرق، یک آن این یوم عند الله افضل است از قرون و اعصار، طوبی از برای نفسیکه آگاه شد و بر عنایت حق گواهی داد و ویل از برای نفسیکه خود را از فرات رحمت محروم نمود و از فضل فضال حقيقة باز داشت، یا کاظم در این یوم احد غصن اکبر امام وجه مالک قدر حاضر إِنَّا نَنْطِقُ وَهُوَ يُحَرِّرُ مَقَامَ اِنْ فَضَلَ رَا بَدَانَ، یا يَحْيَى سَمِعَنَا ذِكْرَكَ ذَكْرُنَاكَ وَرَأَيْنَا اسْمَكَ أَنْزَلْنَا لَكَ مَا لَا تُعَدِّلُهُ أَذْكَارُ الْأَمَمِ يَشْهُدُ بِذَلِكَ أُمُّ الْكِتَابِ إِذْ كَانَ مُسْتَوِيًّا عَلَى عَرْشِ الْخَطَابِ، یا يَحْيَى حُذْ كِتَابَ اللَّهِ بِقُوَّةٍ مِّنْ عِنْدِهِ وَقُدْرَةٍ مِّنْ لَدُنْهُ إِنَّهُ يُؤَيِّدُ مَنْ أَقْبَلَ إِلَيْهِ وَأَرَادَ أَنْ يَشْرَبَ رَحِيقَةَ الْمَحْتُومِ بِاسْمِهِ الْعَزِيزُ الْبَدِيعُ، در ليالی و ایام قلم اعلى متحرّک از حق بطلب مبعوث فرماید نفوسیرا که لایق این ایام و قابل این امر اعظم باشدند، قسم به نیّر معانی که از افق سماء بیان مشرق و لائح است فضل این ایام احصا نشده و نمیشود، نیکوست حال نفسیکه از فیوضاتش محروم نشد و از عنایاتش ممنوع نگشت، امروز آفتاب به لَكَ الْحَمْدُ يا سَيِّدَ الْعَالَمِ ناطق و آسمان بلَكَ التَّنَاءُ يا مَالِكَ الْأَسْمَاءِ مُنَكِّلُم، سدره طور بقدّ اتی مالک الظہور مترنم و لکن اهل عالم غافل و محجوب مگر معدوی، یا کاظم از حق میطلبیم کلرا تایید فرماید برآنچه سبب اعزاز امر و ارتقاء وجود است، طلب غفران نمودی از برای والدین لله الحمدُ باجابت مقرون یَفْعَلُ مَا يَشَاءُ وَيَحْكُمُ مَا يُرِيدُ وَلَا يُسْئَلُ عَمَّا يَفْعَلُ، الْبَهَاءُ مِنْ لَدُنَّا عَلَيْكَ وَعَلَى مَنْ مَعَكَ مِنْ كُلِّ ذَكَرٍ وَأُثْنَى وَمِنْ كُلِّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ، الَّذِينَ وَفَوْا بِعَهْدِ اللَّهِ وَمِنْ تِاقَهُ وَاعْتَرَفُوا بِمَا نَطَقَ بِهِ لِسَانُ الْعَظَمَةِ قَبْلَ خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَارْضِينَ.

